

Петдесет и четвърта глава

Винко Станс накрая се съгласи да приеме предложението на Блавор и да вземе летящия му кораб като залог, че Блавор ще сключи изгодния договор, за който беше споменал в началото. Физор Апс обеща, че ще купува редовно житно питие в бъдеще, когато има възможност, тоест когато построението за правене на житно питие е направило достатъчно количество от него, а Физор Апс е събрала достатъчно средства и купувачи на житно питие. Като залог за това Физор Апс предложи на Винко Станс личен договор, който да бъде сключен само между тях двамата. Отначало Винко Станс не се съгласи, но Физор Апс успя да го убеди, че така е най-добре, защото няма да се обвързва никой друг и ако възникне спор, ще се реши много по-лесно.

За да се убеди, че с личен договор с Физор Апс може да се уреди залог за сключване на бъдещ договор, Винко Станс се обади чрез светещата плоча на един човек в Ранкодом, който се занимаваше само със сключване на търговски договори. След дълъг разговор, от който не разбрах нищо, Винко Станс се съгласи да сключи личен договор с Физор Апс.

След като свършихме преговорите за сключването на договора за изкупуване на житното питие, беше късно през нощта. Разтоварването на градивата, необходими за строителството на новото ни село, все още продължаваше. Блавор ни покани да останем да пренощуваме на неговия летящ кораб. Жупанът се съгласи и всички получихме по една стая с удобства за нощуване.

На следващата сутрин, която за нас, които бяхме

дошли заедно с жупана, беше петнайсети по ред в Ранкодом, се събудих в летящия кораб, притежаван от Блавор. Разтоварването беше завършило. Винко Станс, жупанът и Блавор вече бяха в голямата стая, в която предния ден водеха преговорите за сключване на договор. Току-що бяха завършили подготвянето на грамотите, с които собствеността на летящия кораб се прехвърляше в полза на Ранкодом до сключване на договора за изкупуване на житното питие. Тогава Блавор ни предложи да отидем заедно с него до едно от сините кълба в небето над Ранкодом, за да разгледаме света на страшните същества, докато товарят летящия кораб. Аз много се уплаших, но Винко Станс ме успокои и ме увери, че е напълно безопасно.

Преди да отлетим, Винко Станс се обади чрез светещата си плоча на няколко съветника от Ранкодом и на няколко от главния съвет на Алтре Мунс и ги предупреди, че заминава за първото синьо кълбо над небето на Ранкодом.

Някои от съветниците не бяха съгласни Винко Станс да ходи при страшните същества, но останалите нямаха нищо против. Дори някои от съветниците на Алтре Мунс му казаха имена на велможи, които можеха да помогнат при нужда.

Летящият кораб се издигна над полята на Ранкодом, след това видяхме под себе си и планината, на която се намираще вратата на рая, а накрая видяхме цялото кълбо на Алтре Мунс.

Винко Станс ми показваше градовете на Алтре Мунс и ми изреждаше имена, които трудно разбирах и не можех да запомня. Сред множеството градове се открояваше главният град на Алтре Мунс – Урби Макс. Той се простираше на дълж и шир и заемаше площ колкото

няколко десетки Ранкодома.

Аз изразих смайването си от огромните размери на Урби Макс, но Винко Станс ми каза, че това не е най-големият град на Алтре Мунс, макар че името му означава точно това. Винко Станс обаче не изрази възхищение от Урби Макс. Напротив, той ми каза, че колкото по-голям е един град, толкова по-лош за живеене е той. Затова Винко Станс останал да живее в Ранкодом, който бил първият град на предците му, заселили се преди много столетия на Алтре Мунс. Той ми обясни, че името му означава „далеч от дома“ и че всички ние, които дойдохме с жупана, го изговаряме погрешно. За да ми покаже как е правилният изговор, Винко Станс ми го написа на светещата плоча и тогава разбрах, че е „Лонгадом“.

Летящият кораб бързо наближи първото синьо кълбо, което се виждаше в небето на Ранкодом. Тогава разбрах, защо цветът му е такъв – пред нас се виждаше едно огромно море. Винко Станс усети смайването ми и ми каза, че земята е от другата страна на кълбото и че никога не се вижда от Алтре Мунс, макар че небесните кълба постоянно се въртят. Когато наближихме още, забелязах, че сред морето има множество зелени острови, но те бяха много малки. Винко Станс ми разказа, че преди много хиляди столетия Алтре Мунс и двете сини кълба били едно небесно кълбо. Никой не знае причината, по която това огромно небесно кълбо се разцепило на много късове, три от които били най-големи и постепенно се оформили като три отделни небесни кълба. И трите кълба са отдалечени достатъчно от слънцето, за да не е прекалено горещо и са достатъчно близо до него, за да не е прекалено студено. Най-добре е на Алтре Мунс, а на другите две кълба е малко по-топло. Най-топло е на последното кълбо, където никога не пада сняг, дори и на високите планини. Въпреки

това, и там понякога водата замръзва за кратко.

Не след дълго летящият кораб прелетя над морето и под нас видяхме земята, осеяна с множество големи градове, като повечето бяха по-големи от Урби Макс. Винко Станс ми обясни, че жителите на това кълбо са много повече от тези на Алтре Мунс. Името на това кълбо е Мундо Майс и означава „по-голям свят“.

Постепенно летящият кораб започна да се спуска и все по-ясно се виждаха поля, реки, езера, гори и огромни градове. Попитах Винко Станс само страшни същества ли живеят в тези градове и Винко Станс ми каза, че повечето от жителите им са хора, потомци на отвлечени от страшните същества. Отначало страшните същества използвали хората за роби, но след няколко столетия те се размножили много и вече нямало нужда да се държат роби, защото работата се вършела по-добре от свободни хора. Така този свят бил населен както от страшни същества, така и от хора. Винко Станс ми обясни, че много от жителите на Мундо Майс вече били смесени между страшни същества и хора и трудно може да се каже кой е чист човек.

Наближихме един от огромните градове и летящият кораб започна да се спуска. Под нас се намираха още много летящи кораби. Когато наближихме земята, тези летящи кораби се оказаха навсякъде около нас. На всички летящи кораби се товареше нещо.

- Това са летящи кораби на търговци – обясни Блатор. - Това място представлява едно огромно тържище. Нашият летящ кораб сега е застанал над склада, от който ще товарим необходимите градива за строежа на новото село.

След това Блатор отиде до светещата плоча на стената и след като я докосна няколко пъти, на нея се

появи едно страшно същество, което започна да разговаря с Блавор на неразбираем език. Благодарение на Винко Станс разбрах какво си говорят. Страшното същество от светещата плоча беше недоволно от това, че Блавор ни е довел на Мундо Майс и му каза, че може да си навлече гневът на велможите. Блавор веднага му предложи да се споразумеят да не го издава пред велможите. Страшното същество попита Блавор какво ще получи за тази услуга и Блавор веднага му изпрати един кърчаг с житно питие. На светещата плоча видяхме как кърчагът се появява от нищото пред страшното същество. Щом усети миризмата на житното питие, страшното същество изрази голямо задоволство и веднага ни изпрати разрешения да слезем на Мундо Майс.

